

LATVAS

No. 30. Metai VI

Liep. (July) 24, 1926

DTSR valst.
respubliknē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA.

KORINT. 10, 6-13.

BROLIAI! negeiskime pikta, kaip kad jie geidė. Nebukite stabų garbintojai, kaip kaikurie iš jų, kaip yra parašyta. Žmonės sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti. Nepaleistuvaukime, kaip kaikurie iš jų paleistuvavo ir viena diena žuvo dvidešimts trys tukstančiai. Negundikime Kristaus, kaip kaikurie iš jų gundė ir žuvo nuo žalčių. Nemurmėkite, kaip kaikurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo žudytojo. Visa tai jiems atsitiko, kaip vaizduotas pamokinimas, parašyta gi mums išpėti, kuriems tenka gventi amžių pabaigoje. Taigi, kas tariasi stovis, tevezdi, kad nepultų. Jusų nebuvo užpuolusi pagunda, perviršijanti žmogaus jėgas. Dievas yra ištikimas; Jis neleis jusų gundyti virš jusų jėgų bet dar padarys toki išėjimą iš pagundos, kad galėtumėte ją pakeiči.

ŠV. JOKUBO APAŠTALO ŠVENTĖ.

LEKCIJA.

I KOR. 4, 9-15.

BROLIAI! man rodosi, kad Dievas pastatė mus, apaštalus, kaip paskučiausius, kaip mirčiai paskirtus. Iš mūsų juk pasidarė stebalas pasauliui, angelams ir žmonėms. Mes esame paiki dėl Kristaus, jus gi išmintingi Kristuje; mes silpni, jus stipri; jus garbingi, mes negarbingi. Iki šiai valandai mes alkstame ir trokštame esame pliki, kumsčiais mušami, neturime tikros vietos ir vargstame dirbdami savo rankomis. Mes esame keikiami ir laiminame, esame persekiojami ir kenčiame; mums piktažodžianja ir mes meldžiamės; padidarėme lyg šio pasaulio išmatos, visų sąslavos iki šiolei. Ne kad jus sugėdinčiau, aš tai rašau; bet išpėju jus, kaip mano mylimiausius vaikus. Nes noro jus turėtumėte dešimtį tukstan-

EVANGELIJA.

LK. 19, 41-47.

ANUO metu Jėzus prisiartinęs į Jeruzalę ir matydamas miestą, Jis verkė jo ir sakė: Kad gi ir tu ir tai šitoje savo dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės, dabar gi tavo akims paslėpta! Nes ateis tau dienų, kad neprieteliai apves tavo pilimū, apguls tave, suspaus tave iš visur; parbloks ant žemės tave ir tavo vaikus, kurie yra tavyje ir nepaliks tavyje akmens, nes tu nežažinai savo aplankymo meto. Įėjes į bažnyčia, Jis pradėjo varyti laukan paduodančius joje ir perkančius. Jis jiems sakė: Parašyta: Mano namai maldos namai. Jus gi padarėte iš jų galvažudžių lindinę. Jis mokino kasdien bažnyčioje.

EVANGELIJA.

MAT. 20, 20-23.

ANUO metu prisiartino prie Jėzaus Zebedėjaus sūnų motina draug su savo sūnumis ir parpuolė, kažinko iš jo meldama. Jis jai tarė: Ko nori? Ji jam sako: Tark, kad šituođa mano sūnu tavo karalystėje sėdėtų vienas tavo dešinėje, kitas tavo kairėje. Atsakydamas Jėzus tarė: Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taure, kurią aš gersiu? Jie sako: Galime. Jis jiems tarė: Mano taure, tiesa, jus gersite, sėdėti gi mano dešinėje, ar mano kairėje ne mano dalykas duoti jums, bet tiems, kuriems mano tėvo prirngta.

čią mokytojų Kristuje, bet nedaug jus teturite tėvų; juk evangelija aš jus pagimdžiau Jėzuje Kristuje.

Paskaita Eucharistiniam Kongresui

Krikščioniškasis gyvenimas yra ugdomas ir tęsiamas kunigystės sakramentu, įsteigtame ankštame sąryšyje su Eucharistija tuo budu Eucharistija pasidaro akstinas pašaukimams į kunigus.

1. Krikščioniškasis gyvenimas arba Dievo gyvybė mumyse.

a). Naujos gyvybės rušis.

Vieną kartą atėjo pas Viešpatį Jėzų mokytas Rašto žinovas Nikodemas pasikalbėtų apie išganymą. Tarp daugelio pamokinių Viešpats Jėzus pareiškė ir štai ką: **“Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau tau, jei kas neatgims iš nauja, tas negalės matyti Dievo karalystės.** Nusitebo Nikodemas, išgirdęs tuos žodžius. **“Kaip, sako, gali žmogus gimti senas budamas? argi jis gali antrą kartą įeiti į motinos vidurius, kad vėl atgimtų?** Viešpats Jėzus aiškina jam toliau. **Ištikrųjų, ištikrųjų sakau tau, jei kas neatgims iš vandens ir šventosios Dvasios, tas negali įeiti į Dievo karalystę. Kas gimė iš kuno, tai yra kunas ir kas gimė iš Dvasios, yra Dvasia. Nesistebėk, kad tau pasakiau: reikia jums iš nauja gimti.”** (Jon. 3, 7).

Iš to pasikalbėjimo aiškiai matyti, jogei yra kokia tai gyvybės rušis, be kurios žmogus negali įeiti į Dangaus karalystę. Kadangi gyvybė yra gaunama vien užgimimu, todėl ir Viešpats Jėzus pareiškė, jogei žmogus, norįs gauti tąją gyvybę, privalo antru kartu užgimti, tačiau ne iš kuno, kaip mane Nikodemas, nes kas gema iš Dvasios, Dvasia yra. Reiškia toji gyvybė yra tos

pačios rušies kaip ir šv. Dvasia.

Kokios gyvybės rušys yra mums žinomos?

Žemiausiąją gyvybės rušį sudaro augalai, nes nors jie auga, minta, veisiasi, tačiau neturi nei jausmų, nei proto.

Gyvuliai sudaro aukštesnį gyvybės laipsnį, jie netik auga, minta, veisiasi, bet turi dar jausmus, tačiau truksta jiems proto.

Žmogus sudaro dar aukštesnį gyvybės laipsnį, nes šalia to, ką turi augalai ir gyvuliai, turi dar protą.

Iš Kristaus pamokinimo dar apie aukštesnę gyvybės rušį, butent apie tokią, kuri buvo pas Dievą, kuri nužengusi ant žemės, tapusi mums apreiškta ir į mus sielas įdiegta. Šią mintį reiškia šv. Jonas Apaštalas savo raštuose. Štai jo žodžiai: **“Kas buvo nuo pat pradžių, ką savo akimis matėme, į ką įsižiūrėjome ir ką mūsų rankos čiupinėjo, apie gyvybės Žodį, nes gyvybė buvo apreiškta, ir mes matėme ir liudijame ir skelbiame amžinąją gyvybę, kuri buvo pas Tėvą ir mums pasirodė.** (1 Jono 1, 12).

Toji gyvybė, kuri buvo pas Tėvą ir kurią paskelbė Apaštalai, yra tai patsai Viešpats Jėzus, tas Dievo Žodis, kuris nužengė ant žemės. Štai ką pat-

sai Viešpats Jėzus sako apie save: **“Aš kelias, tiesa ir gyvenimas.”** (Jon. 14, 6). **“Aš atsikėlimas ir gyvybė; kas tiki į mane, nors ir būtų miręs, bus gyvas, ir kiekvienas, kurs gyvas ir į mane tiki, ne mirs per amžius.”** (Jon. 11, 25).

b). Toji gyvybė yra suteikiama žmonėms.

Tiems, kurie yra priėmę Viešpatį Jėzų ir į jį tiki, jisai duoda galios būti Dievo vaikais, butent tokiais, kurie yra gimę ne iš kraujo ir kuno, bet iš Dievo.

Žmogus, turįs tą gyvybę, yra taip ankštai susivienijęs su Kristum, jogei yra panašus į vynmedžio šakelę, išaugusią iš kamieno, kuri tik tuo budu gali atnešti daug vaisiaus. Jeigu nukirsime šakelę nuo medžio, jau nesulauksime nuo jos vaisiaus. Panašiai žmogus, atitraukdamas nuo Kristaus, netenka gyvybės ir tuomet jau negali nieko tinkamo padaryti savo išganymui.

“Aš vynmedis, sako Viešpats Jėzus, jus vynmedžio šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas neša daug vaisiaus, nes be manes nieko negalite padaryti.” (Jon. 15, 5). Nesako — mažai ką galite padaryti, bet — visiškai nieko, nes šaka, nukirsta nuo medžio, negali naudotis medžio syvais, todėl negali žydėti, nei vaisiaus duoti.

c). Tą gyvybę suteikia žmonėms Viešpats Jėzus švenčiausiame sakramente.

Šią tiesą šv. Jonas Apaštalas išdėstė aiškiausiai žodžiais šeštame savo Evangelijos skyriuje.

Penkių tukstančių žmonių minią, stebuklingai pasotinta duona ir žuvimis,

ima ieškoti Kristaus, kad Jį aprinkus savo karalium. Kristus slepiasi nuo jų ir nepastebiamas atkeliauja į Kafarnaumą. Minia keliauja aplinkui ežerą ir, sugrįžusi į Kafarnaumą, suranda tenai Viešpatį Jėzų. Atšalusi šiek tiek nuo pirmo užsidegimo, minia klauso dabar ramiai tolesnių Viešpaties Jėzaus pamokinimų.

Viešpats Jėzus, pasigaudamas dabar progos, ima mokyti minią, apie kurią tai naują ir dar stebuklingesnę duoną, kuri suteikia žmogui amžiną gyvybę. Iš minios kas atsiliepia, jogei Mozė yra jau jiems davęs stebuklingos duonos, kuri vadinosi manna, tai kokios duonos jis jiems duosiąs?

Žydai, pranašų pamokyti, laukė nuo busimojo Išganytojo dar stebuklingesnės duonos, negu manna. Viešpats Jėzus patenkina jų norus ir pradeda aiškinti apie naujosios duonos ypatybes. Kas valgė Mozės duotąją — mirė, bet kas valgysiąs naujos duonos — busiąs gyvas amžinai. Žydams patinka toji naujoji duona, todėl jie ima jos prašyti: **“Viešpatie, duok mums visuomet tos duonos.”** (Jon. 6, 24).

Viešpats Jėzus atsako jiems, jogei jis esąs toji duona, kurs iš dangaus yra nužengęs. Nustebo žydai, išgirde tuos žodžius: **“Argi jis, kalbėjosi tarp savęs, ne juozapo sunus Jėzus, kurio mes pažįstame tėvą ir motiną? Kaipgi jis sako, aš iš dangaus nužengiāu?”**

Viešpats Jėzus, nepaisydamas žydų nustebo, aiškina jiems toliau, jogei toji duona, kurią jis duosiąs, esąs jo kunas už pasaulio gyvenimą. Žydai

dar labiau nustebo, ģmē tarp savēš ginčytis, kaip jīs galīs duoti savo kunā maistu?

Viešpats Jēzus ne tik neatšaukia savo žodžiu, bet dar aiškiau ir griežčiau pabrēžia jo kuno valgymo sēkmes: **“Ištikrūjū, ištikrūjū sakau jums, jei nevalgysite žmogaus sunaus kuno ir negersite jo kraujo, neturēsite savyje gyvenimo. Kas valgo mano kunā ir geria mano kraujā, tas turi amžinājį gyvenimā ir aš prikelsiu jį paskutinėje dienoje. Nes mano kunas tiktai yra valgis ir mano kraujas tikrai yra gērimas. Kas valgo mano kunā ir geria mano kraujā, tas pasilieka manyje ir aš jame.”** (Jon. 6, 54-57).

Aiškiau ir griežčiau negalima žmoniū kalboje išreikšti tos minties, jogei ištikrūjū V. Jēzus žada suteikti savo kunā maistu ir kraujā gērimu tiems, kurie norēs turėti amžinājā gyvybę, be kurios nei vienas žmogus neįeisias į dangų.

Šis Viešpaties Jēzaus pamokymas apie jo kunā ir kraujā atrodo žydams visiška beprotyste, ir ne vien žydai juo

pasipiktino, bet ir daugelis mokiniū, kurie atsitraukē, murmēdami: **“Šie žodžiai kieti, ir kas gali jų klausyti?”** (Jon. 6, 61). ir jau nebevaikščiojo daugiau paskui Kristų, Kuris jų nestabdē, nešaukē: palaukite, sustokite, jus esate blogai supratę mano žodžius, taip ir taip reikia suprasti!

Visi klausantieji suprato, jogei Viešpats Jēzus žada jiems duoti savo kunā maistu ir kraujā gērimu. Jeigu butų reikēję kitaip suprasti, Viešpats Jēzus be abejo butų juos sustabdęs ir tikrą savo mintį butų jiems pareiškęs. Kadangi kitaip suprasti nereikējo ir nebuvo galima, todėl Viešpats Jēzus jų ir nestabdē.

Kiekviena gyvybē reikalauja sau tinkamo maisto. Kitokis maistas yra augalų, kitokis gyvuliū, kitokis žmogaus, kitokis žmogaus proto. Todel ir toji dangiškoji gyvybē reikalinga yra ir dangiškojo maisto.

Kun. Dr. J. Vaitkevičius.

(Bus daugiau).

Kunigystēs Sakramentas.

kintiems gi Šv. Paulius laiške, rašytame žydams, taip teikia nurodymū: **“Klausykite savo vyresniūjū ir bukite jiems pasidavę; nes jie budi, kaip tie, kurie duos apyskaitā už jusų sielas.”** (Zyd. 13, 17).

Bet gal Apaštalai buvo vien paprastais rinktiniais žmonėmis, o ne ku-

nigais?

Ne. Apaštalū mokytiniai buvo **pašvęsti** savo pasiuntinybei pildyti. Šv. Paulius Timotiejui savo laiške apie tai taip sako: **“Nelaikyk nieku tavyje esančios malonēs, kuri tau duota... kunigū rankų uždėjimu.** Aš tau primenu vėl pažadinti Dievo malonę, esančią tavy-

je **mano rankų uždėjimu.**" (I Tim. 4, 14, 2; 1, 6).

Aiškiai tat matome, jog Apaštalai teikė savo mokytiniams Kunigystės Sakramentą, ir visi tą Sakramentą vertino del sėkmių, kurios jis jį priėmusiems suteikdavo.

Dar toliau, sekdami Šventą Raštą ir Bažnyčios Istoriją mes matome, kad Apaštalų mokytiniai irgi turėjo galios kitus skirti ir švęsti kunigais. Ir tame dalyke labai buvo jų rupinamasi. Taip pav. Paulius savo laiške Titui rašo: "Tuo tikslu aš palikau tave Kretoje, kad pataisytumei, ko netenka, ir **įstatytumei miestuose vyresniusius**, kaip aš tau daviau nurodymų" (Tit. 1, 5-6). Timotiejui gi sekančiai sako: "Kas trokšta vyskupo pareigų, trokšta gero darbo. Vyskupas turi buti nepeiktinas... atsargus, rimtas,... tinkąs mokyti" (I Tim. 3, 1-5). Tolesniai nurodo, kad Sakramentas kunigystės turi buti atsargiai teikiamas: "Rankų veikiai niekam neuždėk". (I Tim. 5, 22).

Ir taip pagaliau matome, kad visuose krikščioniškose parapijose tikintieji patys vieni nebuvo paliekami, bet visur turėjo vyskopus arba kunigus, kurie jiems vadovavo visame bažnytniame gyvenime. 95 metais Klemensas (dar tuomet buvo gyvas Jonas Apaštalas), tildydamas nesusipratimus, kilusius Korinto mieste, kur tikintieji bandė neklausyti savo kunigų, taip rašo jiems perspėjimą: "Kunigai, kuriuos jus bandote prašalinti **ne patys iš savęs įgavo savo valdžią, bet jie gavo ją nuo Apaštalų**, kurie buvo ją gavę nuo Viešpaties

Kristaus, gi Kristus nuo Dievo... Kaskita yra pasaulinis, gi kaskita kunigas — pasaulinis privalo kunigui... pagarbą ir paklusnybę:"

Antras dokumentas, kurs užsiliko ligi mūsų laikų — tai Šv. Igno kankinio laiškas, rašytas 12 metų vėliaus (reiškia 107 metais) Mažosios Azijos krikščionims. Šv. Ignas buvo Antiochijos Vyskupas. Jis krikščionims nurodo, kad kunigystė yra pamatiniu krikščionybės ramsčiu ir aiškina kunigystės įstatymą iš Dievo valios.

Taip tat matome, kad **kunigystės Sakramentas yra Kristaus įstatytas. Apaštalai save skaitė kunigais ir savo valdžią perdavė savo mokytiniams, o tie pastarieji toliau kitiems, taip kad Katalikų Bažnyčios Kunigija šiandie yra Apaštalinės Kunigystės paveldėtoja.**

Ir ką gi dabar biblistai pasakys akyvaizdoje tų visų faktų? Garsiai ir išdidžiai pasisakė biblistai, kad tam, kurs priparodys Kunigystės Sakramentą, esant Kristaus įstatytą, suteiks \$1000 dovanų, bet ar mums dabar neaiški jų veidmainybė ir naiviškumas, kuriais jie bando nesusipratčius žmones prigaudinėti? Šiame straipsnyje aš **nurodžiau tik dalį priparodymų**, nušviečiančių Kunigystės Sakramentą, bet kaip atrodytų biblistai, jei šioje vietoje galima būtų nurodyti visą mokslą ir visus argumentus, liečiančius šį klausymą? Pasirodytų tuomet aiškiai, kad melas yra juokų vertas, o klaidintojai žmonių protų verti, jei nepasigailėjimo, tai tikrai psichiatrinės ligoninės namo.

Ziutis.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikejimui.

Jų kunigužiai skelbia, neturėdami įgaliavimo. Jie yra vyrai juodai apsi-rėdę ir platina raminančią moralinę tie-są, kuri gali taip sutraukti: "Skaitykite Bibliją ir darykite ką norite arba kaip jums rodos gera, tai darykite visuomet, tik nepastokite katalikais".

Kokią gi teisę turi jie mokyti kit-us? Tuli pripažįsta, kad jie yra tik pa-prasti vyrai, žmonės, kadangi visi krik-ščionys yra kunigais, pasak kaikiurių gi ir visos moteris. Kokiu autoritetu jie ima aiškinti Dievo žodį savo broliams?

Tie vyrai su savo žmonomis nėra Dievo vyrai, Bažnyčios atstovai; jie nėra pamaldumo, pasišventimo, meilės, skastybės, tobulybės vyrai.

Tat — visa sutraukti — priešingi aiškiam Jėzaus Kristaus žodžiui; prie-šingi visų praeitųjų amžių istorijai ir papročiams; priešingi pastovumo, vie-nybės, tobulybės, nuomonei, neatski-riamai nuo Dievo darbų: protestantų atskalos kilusios, nors seniausios, vos keturius šimtus metų atgal, naujausios gi sudėtinios, permaintytos, padidintos ir atnaujintos po mūsų akimis, šioje gadynėje, nėra ir negali būti ta viena, šventa, visuotina, bendra Jėzaus Kris-taus mokytinių bendravimas bei bažny-čia, to dangiškojo Mokytojo įsteigta ir sudaryta prieš 1900 metų.

Aš dar galėčiau pridėti kitus ar-gumentus; aš parodyčiau visuotiną ne-galią prirodytą šv. Rašto, ypač gi Eva-

ngelijos, įkvėpimą, be neklystamojo Bažnyčios autoriteto; aš pažymėčiau paikystes, kurias protestantai turi pri-verstinai priimti, kuomet jie seka savo logiką, ir nori pasilikti ištikimi savo nusistatymams; slaptą bet sekmingą ryšį tarp protestantų principų ir revo-liucionierių anarkiškų mokslus. Ką aš pasakiau yra gan užtektina.

Buti krikščioniu negana tikėti, kad Jėzus Kristus yra Dievas, bet mes ir tu-rime tikėti visa, ką Jis mums apreiškė.

Buti krikščioniu ir kataliku reiškia vieną ir tą patį dalyką.

Lauke Katalikų Bažnyčios nėra ti-kros krikščionybės ir kaip šv. Ciprijo-nas, vyskupas ir kankinys, pasakė prieš 1600 metų: "Niekas negali turėti Dievą už Tėvą, kas nenori pripažinti Bažny-čios už motiną".

Protestantas, kuris žino tikrąją Ba-žnyčią, Romos Katalikų Bažnyčią, šv. Tėvo valdomą, turi priverstinai sugrįšti į ją tąja bausme, kad pražudys savo sielą. Religijoje, labiau kaip kitur, mes turime išsižadėti klaidų, kaip tik mes jas pažįstame, ir laikytis tiesos.

Galutinai, nėra teisinga jau sakyti: aš galiu būti kataliku, protestantu, at-skalunu, nenustodamas būti krikščio-niu" kaip sakyti, "aš galiu būti mago-metonu, stabmeldžiu, žydu, arba krik-ščioniu, nenustodamas priklausyti prie tikrosios religijos."

XXI.

Protestantai turi tą pačią evangeliją kaip ir mes.

ATSAKYMAS. Jie turi raštą, bet neturi jo dvasios. "Dabar raidė užmuša", sako šv. Povilas Apaštalas, "dvasia gi gaivina". Šv. Rašto raidė užmuša protestantus kaip pranašyščių raidė užmušė žydus; kadangi kaip žydai, protestantai atmeta šventą mokymą tų, kuriuos Dievas paskyrė ir pasiuntė aiškinti raidę žydai atmetė Jėzų Kristų ir Jo Apaštalų mokslą, ir jie yra žuvę; protestantai atmeta teisėtą Bažnyčios ganytojų mokslą ir eina į pražutį.

Bažnyčia buvo pirm šv. Rašto. Bažnyčia yra dieviška įstaiga Jėzaus Kristaus įkurta, palaikyti, aiškinti, skelbti, ginti ir gyvenime pritaikinti krikščioniškąjį apreiškimą, ir todėl šv. Raštas, aukščiausioji to apreiškimo dalis.

Bažnyčia ir tikrai Bažnyčia neklaidinamai mus moko Jėzaus Kristaus vardu ir autoritetu dievišką šv. knygų įkvėpimą.

Tik ji teatskiria jas tikriausiai nuo knygų, kurios nėra įkvėptos. Tik ji tenustato tikrąją neaiškių ir ginčijamų vietų reikšmę, tos pačios apšvietimu kuri įkvėpė knygas.

Be Bažnyčios šv. Raštas ir Evangelija yra tuštybė ir paikystė; neturi vertės kaip negyva raidė; niekas tik žodžiai. Tat, šv. Augustinas drąsiai sako ketvirto šimtmečio klaidatikiams, kurie jam prikaišiojo blogai suprastą šv. Rašto tekstą. "Aš netikėčiau Evangelijoms be Katalikų Bažnyčios autoriteto".

XXII.

Doras žmogus neturėtų mainyti savo religijos. Mes privalome pasilikti religijoje, kurioje gimėme.

ATSAKYMAS. Taip, kai mes gimstame tikroje religijoje, kuri yra Katalikų religija.

Bet kuomet žmogus neturi laimės gimti kataliku ir kai jis susipažįsta su tikruoju tikėjimu, ne tik leista, bet ir būtinai reikalinga, jei nenori papildyti sunkios nuodėmės, palikti protestantų sektoje, kurioje buvo užaugintas. Tai nėra atskalonystė. Atskalonas yra tas, kuris apleidžia tiesą del melo.

Palikti klaidą ir grišti prie tiesos, tai padaryti Dievo valią. Taip elgtis yra labai protinga, teisėta, leistina, ištikima. Taip veikti, sulig savo sąžine, yra savo svarbiausios pareigos įvykdymas.

Toliau, tai padaryti yra didvyriškos dorybės aktas, nes žmogus, kuris taip atsiverčia, beveik nuolat turi pernešti baisią audrą, išmėtinėjimus, panieką, pašaipą, ašaras iš pusės savo šeimos, draugų, tuo apleidimu užgautų savo kunigūzių.

Tad turėtų jis prisiminti šiuos malonaus Išganytojo žodžius: "Ne ramybės aš atėjau atneštų, bet kalavijo. Nes aš atėjau sukelti sunų prieš jo tėvą; dukterį prieš jos motiną; ir marčias prieš savo uošves, ir žmogaus namiškiai bus jo neprieteliai. Kas myli tėvą ar motiną labiau už mane, tas manęs nevertas; ir kas myli sunų ar dukterį labiau už mane, tas manęs nevertas; kas neima savo kryžiaus ir neseka pas-

kui mane, tas manęs nevertas.

Jūs busite visų nekenčiami dėl mano vardo, bet kas bus išvermingas iki galui, tas bus išgelbėtas”.

Garsi protestantė ponija de Stael religijos ginčiuose, kuriuos ji pati sukėlė apie religijos mainą, norėjo pasislėpti už nuvalkioto posakio savo apsiginimui: “aš noriu gyventi ir mirti savo tėvų religijoje”. — “Ir aš, tamstele, savo protėvių religijoje”, atsakė jos gudrus priešas.

Visi yra girdėję tą protiningą priežastį, kuri patraukė Enriką IV, protestantą, tapti kataliku. Jis dalyvavo konferencijoje tarp katalikų daktarų ir protestantų kunigužių. “A aš galiu būti išganytas Katalikų Bažnyčioje?” jis paklausė kunigužių, kuomet ginčai pasibaigė. “Taip, Viešpatie”, jie atsakė, “Tamsta gi busi lengvai išganytas pataisytoje Bažnyčioje ir tamstos, vyrai”, paklausė karalius katalikų daktarų “ko kia jūsų nuomonė?”

“Mes manome, Karaliau, ir teigiamai Tamstai sakome, kad kartą pažinęs kuri yra tikroji Bažnyčia, Tamsta esi būtinai priverstas įstoti į ją ir kad negali jau išsiganyti savo sielos protestantybėje”.

“Tad, aš pasirenku tikriausią dalyį”, užbaigė karalius, pakildamas nuo sosto. “Kadangi visas pasaulis sutinka, kad aš galiu būti išganytas budamas kataliku, tai aš busiu katalikas.”

Ir jis išsižadėjo savo klaidų.

XXIII.

Katalikų Bažnyčia jau atgyveno savo dienas.

ATSAKYMAS. Jau devyniolika šimtų metų ji gyveno ir beveik tiek laiko buvo atkartota toji pati pasaka.

Kiekvienas amžius, kiekvienas sudriskėlis bedievis, kiekvienas sektos bei erezijos įkurėjas manė, kad jau parvyko iki tai brangiai dienai, kuomet Katalikų Bažnyčia bus nuversta, kad niekuomet nepakeltų savo galvos. Kiekvienas išrinktasis manė pragysti: “Amžiną atilsį Katalikų Bažnyčiai... ir vienok toji diena neateina.

Jau pirmame krikščionybės amžiuje, vienas imperatoriaus Trajano prokonsulas parašė jam: “Netrukus, ačiu persekiojimams, toji sekta bus sumalta ir mes daugiau negirdėsime apie tą prikryžiuotąjį Dievą”.

Trajanas mirė, o tas prikryžiuotasis Dievas vis viešpatauja pasaulyje. Taip pat tris šimtmečius vėliau Julijonas išgama girėsi “kad jau jis prirenęs Galilejiečiui kapą”, panaikinsiąs Jo religiją ir Jo Bažnyčia.

Julijonas mirė, o Galilejėtis ir Jo Bažnyčia dar gyvi.

Vėl XVI šimtmečiuje Liuteris, tas revoliucinis vienuolis, kuris sutvėrė religiją iš puikybės, sukilimo ir nepaklusnumo, kalbėjo apie Katalikų Bažnyčią kaip apie supelėjusią įstaigą, beveik žustančią ant visuomet: “O tu popiežiau”, jis sakė “aš buvau tavo kankyne kol gyvas, miręs gi busiu tavo suirute”.

Liuteris mirė ir jo protestonybė jau nyksta visose šalyse, Katalikų Bažnyčia gi dar gyvesnė, guvesnė ir garbingesnė negu kuomet.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Tretininkų Santvara ir Vyrai.

Kuomet 1923 metais 22 dieną vasario šv. Tėvas priėmė 1000 tretininkų, į jų pasveikinimą jisai šitaip atsakė: "Tretininkų susirinkimas visuomet ir visur bus brangus mūsų širdžiai, nes tai paliečia ir viešai skelbia mūsų gyvenimo nusistatymą. Kame gi yra tikrenybėje tasai tretininko gyvenimo nusistatymas? Tai ne įžadų sunkumas, ne bendras gyvenimas, ne vienuolinis gyvenimas savo visame pilnume, bet tai vienuolinis gyvenimas savo dvasiaus pilnybėje. Tojo gyvenimo ir tobulybės dvasia, nešama į šeimyną, į kasdieninį gyvenimą. Pranciškono tretininko dvasia yra krikščioniškojo gyvenimo, krikščioniškosios tikybos ir krikščioniškosios ramybės apaštalavimas. Tai teikimas visa tai, kas yra krikščioniška visur, kiekvienam luomui, kiekvienai širdžiai, kiekvienam gyvenimo santykiui. Ir tokiu būdu mes randame Tretininkų Santvaroje minią, krikščioniškąją visuomenę."

Šitie, iš tiesų, yra iškaltingi šv. Tėvo žodžiai Tretininkų Santvarai pagirti. Tai Santvara, kurioje priklauso ne vien keletas moterų, bet ištisa vyrų minia. Šv. Pranciškus sutaisė savo Santvarą "miniai, krikščioniškąjai visuomenei". Visu pirma jisai ją įsteigė vyrams. Pirmutinis tretininkas buvo vyras, palaimintas Lukėzijo arba Liucijus iš Poggibonsi, kurį tuojau pasekė minios vyrų, stojančių, kaip šv. Pranciškus patsai išsireiškė, į atgailos draugiją. Vyrų skaičius Santvaroje buvo toksai didelis, kad Frideriko II laikais, keleta metų po Santvaros įsteigimo, retas vyras galia buvo rasti, kuris nepriklausė į Santvarą.

Santvaros tikslas yra pritraukti kuo daugiausia vyrų. Šv. Tėvai visuomet žiūrėjo į Tretininkų Santvarą kaip į didelę pagalbą, prašalinti įvairiems pasaulyje esantiems keblumams, ypačingai didelę pagalbą pagražinti pasaulį prie Kristaus. Šv. Tėvas Leonas XIII, patsai tretininkas, savo enciklikoje "Humanum genus" 1884 metais 20 dieną balandžio rašė: "Mes turim su didžiausiu stropumu remti ir platinti šv. Pranciškaus Tretininkų Santvarą. Tosios draugijos esmė, kaip ją nustatė patsai įkurėjas, yra šitokia: šaukti vyrus sekti Kris-

tų, mylėti Bažnyčią ir lavintis visose krikščioniškose dorybėse. Todėl jinai turi būti labai galima sunaikinti visoms nuodingoms draugijoms. Teauga todėl šitoji organizacija kas dieną didesniu narių skaičiumi, iš kur galima laukti didelių palaimų, ypatingai kad vyrų protas būtų kreipiamas į tikrąją laisvę, brolybę ir lygybę". Argi tai nereiškia, kad šitoji Santvara yra vien vyrams skirta? Ir kaip tai galima pasiekti, jeigu ne vyrų skaitlingu stojimu į Santvarą?

Šv. Tėvas Leonas XIII audiencijoje, suteiktoje Romos jaunikaiciams, nežinojo geresnio patarimo kaip priimti šv. Pranciškaus škaplierius ir juostą pirmiau negu jų jaunystės dienos pasibaigs. Šv. Tėvas Benediktas XV septynių šimtų metų Santvaros sukaktuvių laiku skatina "įvairias ir skaitlingas jaunikaicių organizacijas, lygiai ir darbininkų, gyvuojančias visame katalikiškame pasaulyje įstoti į Tretininkų Santvarą ir, šv. Pranciškaus uolimo, ramybės ir gailingumo pažadintus, pasišvesti nuolatos Kristaus garbei ir Bažnyčios gerovei."

Į ką šitie šv. Tėvai kreipiasi — ar ne į jaunikaicius ir vyrus?

Kaip 13 šimtetyje, taip ir 20 šimtetyje Tretininkų Santvara yra pasirengusi suteikti žmonijai tas pačias paramas, kurios yra reikalingos atsispirti prieš įvairius gyvenimo priešus. Visu pirma Santvara pagelbsti pašvesti šeimyną, nes šeimyną yra pirmutinė visuomenės vienata. Bet kokiu būdu tas galima padaryti šeimynoje, jeigu pati šeimynos galva nėra tos Santvaros nariu? Jeigu patsai šeimynos tėvas yra tretininkas, tai jau lengva ir kitus narius įtraukti į broliją, ir tokiu būdu sukurti tikrą serafišką šeimyną, kurioje per dėm viešpatauja šv. Pranciškaus dvasia.

Tretininkų Santvara turi veikti ne tiktai šeimynoje, bet aplamai visoje visuomenėje. Jinai turi išrišti tuosius šių dienų keblus santykius, kaip pavyzdžiui santykius tarp darbdavio ir darbininko. Tas lengvai galima, kuomet abudu yra tretininkai. Vyrai ir ypatingai jaunikaiciai yra būtinais reikalingi Santvaroje; jiems tenai vieta. Moterys nėra išskiriamos,

bet Tretininkų Santvara yra ypatingai skirta vyrams. Ko šiandie pasauliui reikia, tai uolių tretininkų armija, perimta šv. Asyžiaus pavargėlio, einanti jo pėdomis.

— Vyrai ir jaunikaičiai, paveskite save šv. Pranciškaus vadovybei, įstokite į jo vaikų skaičių atgailos brolijoje. Jus rasite didelės paramos Tretininkų Santvaroje, norėdami sekti Kristų ir gyventi krikščionišku gyvenimu. Prisiminkite šv. Tėvo Benedikto XV žodžius:

“Mes tikime, kad Tretininkų Santvara įgys didelio skaičiaus narių. Čia yra klausimas suteikti galimybės, kad kuo daugiausia galėtų pasekti šv. Pranciškų ir sugrįžti Kristaus keliu, kame remiasi visa mūsų išganymo viltis. Šv. Pauliaus žodžiai: “Bukite mano pasekėjai kaip aš kad esu Kristaus sekiotojas” gali būti pilnai pritaikinti šv. Pranciškui, kuris, sekdamas Kristų liko Jo tobuliausias atvaizdas ir paveikslas. *Kun. Vincas Schremp, O. F. M.*

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Švietimo reikalų ministeris davė įsakymą universiteto valdyboms iškabinti viešose vietose kryžius. Panašiu įsakymu tai buvo padaryta anais metais pradinėse ir vidurinėse mokyklose. Laikraštis “L’Osservatore Romano”, rašydamas apie šitą įsakymą pažymi, kad atvaizdas To, Kuris yra pasakęs “Aš esu tiesa” grįžta atgal į kambarius tų, kurie pasišvenčia mokslui. Visuomet reikia atminti, kad visas mokslas ir išmintis pacina iš paties Išganytojo.

— Šv. Tėvas reiškia didelio palankumo misijoms. Tėvai Salezijonai šventė 50 metų savo gyvavimo sukaktuves. Prie šios progos šv. Tėvas pasiuntė Turino kardinolui laišką. Mat, Turino miestas yra salezijonų įsteigimo vieta ir dabartinė jų centralinė sostinė. Savo laiške šv. Tėvas reiškia salezijonams didelio palankumo už jų didelius darbus Kristaus garbei ir žmonių sielų išganymui. Jisai neseniai įsteigė Milane misijoms institutą, kuriame daugelis mokytojų bus salezijonai. Tuomi jie dar daugiau galės varyti savo šv. misijų darbuotę.

— Šv. Tėvas kitą laišką pasiuntė jezuitų generolui, prisimindamas šv. Alyžiaus Gonzagos jubiliejines sukaktuves ir jo įtakmę jaunime. Antras šv. jaunikaitis yra šv. Stanislovas Kostka, kuris visame savo gyvenime pasekė šv. Alyžių. Tokiu pasekėjų buta labai daug. Šv. Tėvas nurodo šių dienų jaunimui gražiausį pavyzdį — įvairių dorybių atspindį, kurios kaip tik mūsų laikais yra reikalingiausios, tai — skaistybė, nusimarinimas ir pamaldumas.

Jeigu jos turėjo savo vertės ir reikšmės prieš keleta šimtų metų, šiandie jos yra daug reikalingesnės. Tėvų ir auklėtojų viršausia pareiga yra nurodyti tuos pavyzdžius ir tas dorybes jaunimui ir raginti jį tuos prakilnius gyvenimo pavyzdžius sekti. Tiktai tokiais aukštes dorybės keliais eidami jaunuoliai gali pasiekti savo gyvenimo tikslo.

BELGIJA. — Mužutis miestelis Basel turėjo garbės priimti pas save šalies valdovą karalių su savo žmona ir sūnum įpėdiniu. Karalius ypatingai čia atvyko, kad patsai pasveikintų Van Hul-De Ben šeimyną. Klausimas — kuo toji šeimyna atsižymėjo? Jinai atsižymėjo tuomi, kad turi 20 vaikų, 9 bernaičius ir 11 mergaičių; visi sveiki, dori. Miestelio valdybos pirmininkas nurodė į tą šeimyną kaip į krikščioniškos šeimynos pavyzdį. Ir iš tiesų. Šeimininkas gyrėsi savo skaitlinga šeimyna. Jisai pats turėjo 16 brolių. Vienas jo brolių turi 15 vaikų, bet jisai dar daugiau — 20. Karalius, girdamas tokį dorą gyvenimą, ypatingai pažymėjo savo piliečio garbę, suteikdamas jam ir jo žmonai visokių dovanų. Lygiai ir pati karalienė davė dovanų. Jinai atkreipė daugiausia dėmesio į tai, kad namuose buvo nepaprasta švara. Yra kuo gėrėtis. Šitoji šeimyna yra pavyzdys kiekvienai katalikiškai šeimynai.

— Katalikų esperantininkų seimas šįmet įvyks Spa mieste, Belgijoje rugpiučio 14-17 dd. Svarbiausias seimo klausimas bus surinkimas skaitmenų jaunuomenės darbuotės įvai-

riuose kraštuose. Seimo atidarymas įvyks, dalyvaujant aukštiems Bažnyčios ir valstybės vyrams.

GRAIKIJA. — Garsus yra Atos kalnas. Čia yra suvirš 20 vienuolynų, kuriuose gyvena 8,000 vienuolių, prisilaikančių sunkiausių įstatymų. Tie vienuolynai išlaikė per 1000 metų visokių priešų antpuolius; jie nesidavė turkams vergauti. Jiems apsiginti gelbėjo kalno padėtis. Tik štai dabar generolas Pangalos išduoda įsakymą, kad visas veldymasis pačių vienuolių yra panaikinamas. Jų valdžia paima valstybės valdininkai, kuriems be abejo daugiau rūpi vienuolynų turtai negu pačios valstybės gerovė.

OLANDIJA. — Šv. Gregoriaus draugija suruošė Tilbourgo mieste tikišinio turinio muzikos savaitę. Organizatoriai apsiėmė pasigylyinti į kai kuriuos pamatinius dvasinės muzikos dėsnius. Pasisekimas pralenkė visokius pasitikėjimus. Kiekvienoje pamokoje vieton 60 asmenų turėjo po 100. Buvo duota viso 15 pamokų, kurių metu buvo aiškinami šie klausimai: liturgija ir dvasinė muzika, bažnytiniai metai, gregorinio meno technika, Palestrinos stilius, balso sudarymas ir t. t. Buvo keturis kartus giedotos šv. Mišios, kurios buvo parinkta gražiausia muzika.

ISPANIJA. — Kun. Saturninanas Tofe, Gimeleo parapijos klebonas, išrado naują muziką kleviturą. Jinai susideda iš 2 raktų po keturias eiles taip sudarytų kaip kad yra rašomoji mašinėlė. Šitas išradimas labai daug padės vargingesnėms parapijoms, kurioms trūksta lėšų įsitaisyti geresni vargonai, o norima turėti gerą muziką. Patsai aparatas yra labai prastas. Jį gali vartoti ir menkiausias muzikas.

NAUJOJI ZELANDIJA. — Po vienu šimto metų kolonizavimo šių kraštų, čia dabar yra 1,250,000 gyventojų europiečių ir 45,000 maorisų. Jų tarpe yra 166,577 katalikų europiečių ir 5000 katalikų maorisų. Kraštas padalintas į 142 parapijas, kurios priklauso 4 vyskupijoms. Tos visos vyskupijos sudaro vieną provinciją. Mijjonieriai dirba sėkmingą misijų darbą Kristaus garbei.

ANGLIJA. — Westminsterio dvasinė taryba pabaigė nagrinėti 252 katalikų kankinių gyvenimus, kad juos būtų galima išpažinti

Bažnyčios kankiniais ir šventaisiais. Jie buvo nukankinti už tikėjimą, viešpataujant Tudorų ir Stuartų giminėms. Tyrinėjimus užbaigė Kardinalas Bourne. Tie tyrinėjimai tesėsi per 3 metus. Visi daviniai nuvežti Romon ir įteikti Apeigų palaimintųjų išpažinimas gali įvykti 1929 metais.

PRANCUZIJA. — Mirusio Austrijos imperatoriaus Karolio žmona Zita atvežė savo dukteris į Prancuziją ir patalpino jas pas seserį Benediktines miestelyje Solesmes. Imperatorė pasirinko šią mokyklą, kadangi pati jaunystėje čia mokėsi ir daugelį metų praleido, besilavindama gyvenimui, kuris pasirodė nešas tas žvaigždėtas kaip jinai jaunystėje kad manė. Visgi josios tvirta valia išlaikė visus gyvenimo smugius: netekimą Austrijos imperatoriaus ir Madjarijos karaliaus vainiko, vyro ištremimą, jo mirtį ir savo didelės šeimos palikimą dideliame neturte. Galėjo jinai tiek pakelti, kadangi turėjo gilų katalikišką išauklėjimą. Panašiai ji nori ir savo dukreles paruošti į šita gyvenimą.

— Lisieux miestelyje ruošiamasi statyti didelę baziliką šv. Teresės, Jėzaus geelės, garbei. Bazilika bus labai didelė, kadangi čia atvyksta milijoninės minios maldininkų ir ju joku būdu negalima visų patenkinti. Tokios aplinkybės ir privertė imtis to sunkaus bet reikalingo darbo.

— Mirė garsus mokslininkas kun. Tauleigne. Jisai daug išradimų padarė su Roentgeno arba X spinduliais. Kun. Tauleigne pirm savo įstojimo į kunigus buvo universiteto profesorius. Likęs kunigu, jisai nepametė to svarbaus įvairių bandymų darbo. Jisai nuolat tyrinėjo Roentgeno spindulių ypatybes; koku būdu jie pritaikinti žmonių ligoms gydyti. Daug kartų bandymų metu teko jam nukentėti, nes jisai tuos bandymus darė ant savo kuno. Pirmiausia tie spinduliai smarkiai sužeidė jo rankas, paskui labai žiauriai palietė jo inkstus, vėliu neteko dantų ir vienos akies. Visas baisiausia sužeistas per 6 mėnesius negalėjo nei pasijudinti. Tikta mirtis išliuosavo jį iš tų kančių. Taip užbaigė savo gyvenimą mokslo kankinys žmonių sielų ir kunų naudai.

Lietuvos Žinios

Vyskupo ingresas. Vilkaviškis. Sekmadienį, birž. 20 d., Vilkaviškis matė nepaprastas ir istorines iškilmes. Vilkaviškio parapijos bažnyčia tą dieną pavadinta katedra ir Jo Ekse. Vilkaviškio vyskupas ir jo padėjėjas, Jo Ekse. vysk. M. Reinys padarė ingresą. Suvažiavusių kun. buvo apie 40, nors tai buvo šventadienis ir visur parap. yra daug darbo. Žmonių minios negalėjo sutilpti bažnyčioje.

Kilnios apeigos paliko visuose dalyviuose neišdildomą įspūdį; bažnyčia buvo gražiai padabinta, ypač žavėjo akį gražus vyskupo sostas, p. Karaliaus iš Mariampolės darbo.

Reikia pažymėti, kad pralotas Dabrila, Vilkaviškio parapijos ilgametis klebonas, yra meno žinovas ir bažnyčioje moka apsaugoti tikrai artistinių skonių.

Jo. Mal. pralotas Dabrila pasilieka ir toliaus Vilkaviškio parapijos, dabar katedros, klebonu. Girdėti, kad naujoji katedra bus prailginta trimis sieksniais. Prailginimas atseisias į 100.000 litų.

— Lietuvos Banke birž. 15 d. buvo aukso, sidabro ir svetimų pinigų už 67,505,405 litus; popierinių litų apyvartoje buvo Lietuvoje už 87.556.414 litų. Sumažėjo pinigų ir vertybių per puse mėnesio pora milijonų litų.

— Tautų Sąjungos komisija priėmė Klai-pėdos vokiečių skundą prieš uosto direkciją ir svarsto ar atšaukti savo atstovą iš Klaipėdos p. Kielstrupą. Reikalinga esą, kad Lietuva, skirdama uosto direkciją, gautų sutikimą Klai-pėdos seimelio. Tad išeina, kad Klaipėdos uostas—ne Lietuvos, tik Klaipėdos krašto. Lietu-vai toks dalykas labai skaudus ir tiesiog nepakenčiamas.

Jurbarkas. Š. m. birželio mėn. 13 d., per šv. Antaną, įvyko Jurbarko "Saulės" gimnazijos moksleivių ateitininkų metinė kuopos šventė.

Kad ir susivėlinę, susirinko moksleivių keli mokytojai su direktorium. Prasidėjo sveikėjimai, širdingi linkėjimai jauniems; pasakyta kelios karštos, pamokinančios paskaitos. Vėliau pasilinksminta gimnazijos salėj ir jo sode.

Graži jaunoji šventė, kilnūs šitos šventės

dalyvių idealai.

Tik vieną, kadir nesmagu, turiu iškelti ydą, tai šventės nutęsimas lig iš naktų. Laimingiausia, rodos, jaustūsi bent temstant baigę. Bet tikiuos, kitasyk šitoks dalykas neištiks. Galimas dalykas, kad to susivėlavimo priežas-tis, buvo nesistengimas paskirtu laiku susi-rinkti. Bet šitas pastarasis dalykėlis ir ne ma-žiau jauniems svarbu. Juk jaunieji turi rengtis į gyvenimą. Dieve, jiems padėk! D. K.

Kaunas. Pallijaus išteikimas. Šiomis dienomis parvyko iš Romos kun. Dr. K. Rėklaitis ir parvežė Šv. Tėvo įduotą Kauno arkivyskupui — metropolitai valdžios ženklą, pallijų. To pallijaus, arkivyskupo valdžios ženklo, uždėjimo iškilmingos apeigos įvyko Kaune per šv. Petro ir Povilo šventę Arkikatedroje-bazilikoje. Pallijų uždėjo metropolitai J. Skvireckui arkivyskupas Pr. Karevičius.

Iškilmėse dalyvavo daug kilnių svečių ir daug-tukstantinė žmonių minia.

Vyriausybės deklaracija Seime perskaityta birž. 22 dieną. Smarkus ginčai dėl busimųjų vyriausybės darbų tęsėsi per visą dieną ir per naktį. Posėdis pasibaigė 4 val. ryto.

— Seimo dauguma neleido katalikų atstovams kritikuoti valdžios planų ir jų kalbas sutrumpino 10 m.

— Vokiečiui Grabovui leista kalbėti *Seime vokiškai*, nors Konstitucija nustato, kad valstybinė kalba yra lietuvių kalba. Katalikų atstovai įteikė protestą.

— Iš visų ministerijų šalinami arba nustumiami žemyn katalikai valdininkai.

— Mokesnių departamentas įspėja ukininkus, kad neįmokėtieji už žemę pusemetiniai mokesniai bus išreikalauti kartu su augančia pa-bauda prievartos būdu per policiją.

— Lenkų atstovas Seime, Budzinski, išvadino melagiais visus, kurie iškėlė bylą prieš lenkų peoviakus, mėginusius šnipinėti Lenkijos nauda. Dabartinis ministeris, p. Papečkys, prie tų "melagių" priklauso, nes jis toje byloje buvo valstybės gynėjas.

— Seimas priėmė amnestijos įstatymą, kuriuom atleidžiama nuo bausmės lenkų šnipai ir sukilimų kurstytojai — bolševikai.

MUSŲ DARBAI

Praėjo didysis Suvienytose Valstijose, o garsus visame pasaulyje Eucharistinis Kongresas. Ilgą laiką visi buvo paskendę jame: vieni viską prie to įvykio rengdami, kiti prisirengdami.

Dabar, kaip po audrai užstojo tyła. Visi grįžta prie savo kasdieninių darbų, vargų ir rūpesčių, bet su labiau pakilusia ir sustiprėjusia dvasia.

Marian Hills Marijonų Vienuoliją neaplenkė Eucharistinio Kongreso banga. Tenai nemažiau kaip kitur ėjo smarkus prisirengimas prie tos nepaprastos iškilmės ir nepaprastų svečių, kurių buvo su pasiilgimu laukiama.

Susilaukė Marian Hills gyventojai daug brangių svečių, bet tarp jų artimiausias jų širdžiai buvo visų Marijonų Tėvas, Galva ir Vadas, Jo Aukštoji Malonybė, Arkivyskupas Jurgis Matulevičius.

Jis tą naują Marijos "Darželį" ir aplankė ir jame kelias dienas pagyveno. Jis patyrinėjo tuos naujus ėiepelius (Marijonų auklėtinijos ir busimus Marijonus) ir rado, kad jie beveik visi tinkami ir kad iš jų galima tikėtis labai gražių vaisių ateityje. Jis palaimino visus su troškimu, kad visi augtų, tarptų, plėstųsi ir visur ateityje duotų gražiausių dvasinių vaisių. Jis palaimino kaip šv. Pranciškus paukštelius, ir nurodė jiems keturis pasaulio kraštus. Plati, mat, vienuoliams pasaulio dirva ir visur jiems darbo yra, kur tik juosius Dievas šaukia.

Jau apleido Marian Hills visi svečiai. Sugrįžo seni darbai ir reikalai. Pamaži viskas stoja į senas vėžes: malda, darbai ir atsilsys.

Laukiame dabar naujų svečių. Pradės atvažinėti nauji jaunikačiai, kurie trokšta eiti sykiu su Marijonais kovon už Kristaus idealus, už Jo karalijos įgyvendinimą.

KOLEGIJOS AUKOTOJAI REMĖJAI.

A. Žižminskaitė, Racine, Wis.	\$3.00
E. Šiaulienė, Chicago, Ill.	3.00
B. Mackiūtė, Racine, Wis.	3.00
P. Kelminskienė, Montreal, Canada	3.00
S. Macežuk, Raimondsville, Mo.	3.00

S. Paleckas, Chicago, Ill.	3.00
J. Cinikas, Chicago, Ill.	3.00
J. Juška, Chicago, Ill.	3.00
Šv. Juozapo Globėjo Dr-ja Northside, Chicago,	\$100.00
Andriejus Marcinkevičius iš Northsidės Chicago	100.00
M. Kupstienė, Worcester, Mass.	3.00
Pr. Bunonytė, Worcester, Mass.	3.00
A. Adomaitytė, Phila, Pa.	3.00
J. Žukauskas, Chicago, Ill.	3.00
O. Šveikauskienė, Chicago, Ill.	5.00
M. Kasperienė, Montreal, Canada	3.00
Rukas, Gary, Ind.	3.00
J. Glebauskas, Chicago, Ill.	3.00
M. Andreliūnienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Abluz, Perth Amboy, N. J.	3.00
E. Šimkienė, Worcester, Mass.	3.00
Mrs. V. Petrauskas, Waukegan, Ill.	3.00
J. Damavičia, Montreal, Canada	3.00
E. Samienė, Chicago Hgts., Ill.	3.00
Kun. Ig. Kelmelis, už kun. Pr. Jakščio Marijonų Kolegijai paaukotas knygas, 28 egz. "Žmogaus tikslas", parduotas per Misijas	14.00
A. A. Adomaitė, Phila, Pa.,	3.00
M. Janušauskienė, Melrose Park, Ill. ..	15.00
A. Mažeikaitė, Melrose Park, Ill.	100.00
V. Rainis, Melrose Park, Ill.	5.00
A. Sodelis, Melrose Park, Ill.	50.00
Mr. Čižauskas Melrose Park, Ill.	5.00
A. Brazinskienė, Maywood, Ill.	3.00
Pet. Čižauskienė, Melrose Park, Ill.	5.00
A. Bukonta, Melrose Park, Ill.	20.00
Ignaceas Vaičiulis, Melrose Park, Ill.	25.00
M. Justienė, Bayonne, N. J.	3.00
D. Jankevičius, Chicago, Ill.	3.00
M. Janišlauskienė, Melrose Park, Ill. ..	15.00
A. Mažeikaitė, Melrose Park, Ill.	100.00
V. Rainis, Melrose Park, Ill.	5.00
O. Montvidaitė, Melrose Park, Ill.	30.00
O. J. Bukantienė, Melrose Park, Ill.	30.00
P. Kantautienė, Melrose Park, Ill.	10.00
P. Sakalauskiene, Brooklyn, N. Y.	20.00

Visiems Aukotojams ir Remėjams tariu nuoširdų ačiū.
Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodel permainoma Kristaus žodžiai: “Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis”? Dabar jau visa permainoma. Vaikas pareina iš mokyklos ir prašo tėvų pamokinti jo poterių ir katekizmo, tai jau tėvų mokymas netinka.

M. Waukeganietis.

ATSAKYMAS. — Kristaus žodžių niekas nemaino ir nemano mainyti. Jeigu vaikas pareina iš mokyklos ir prašo tėvų pamokinti jo katekizmo, tai labai gerai daro. Katekizmas yra Kristaus mokslo išaiškinimas. Kas gerai moka katekizmą, tas gerai pažįsta savo tikėjimo tiesas ir jam telieka prie tų tiesų savo gyvenime pritaikinti. Bet kad dažnai tėvai nemoka tikrai lietuviškų poterių, tai tiesa. Seni žmonės poterių kalba dar kyta pusiau lenkiška kalba su “mylistomis, žyvatais” ir t.t. Tai jiems blogu niekas neskaito, nes jie neturėjo progos anais priespaudos laikais geriau išmokti. Bet dabar mūsų laikais mokyti jaunus vaikus tokių nelietuviškų poterių, tai yra neleistinas prasikaltimas. Tiesa yra ta pati, ar jinai buvo Kristaus laikų ar mūsų dienomis — visados pasiliks ta pati tiesa. Bet tą tiesą atpasakoti galima įvairiomis kalbomis, visokiais žodžiais. Mandagus žmogus su kitu žmogum visuomet stengiasi vartoti gražius tinkamus ir rinktinus žodžius. Taip turi elgtis ir kiekvienas žmogus, kuomet jisai maldoje kalba su Viešpačiu Dievu.

KLAUSIMAS. — Ar į katalikiškas kapines galima laidoti toki žmonės, kurie niekad arba daug metų nebuvo bažnyčio-

je ir neina išpažinties ir kurie neatlieka išpažinties prieš nusižudymą? Ar juos galima laidoti su pilnom bažnytinėm apeigom?

V. B. iš Philadelphia, Pa.

ATSAKYMAS. — Nė su bažnytinėmis apeigomis, nė į šventą vietą negalima laidoti ne katalikų. Žmonės, kurie nors katalikų tikėjime užauginti, nepildo savo tikiybinių pareigų, nėra skaitomi katalikais ir todėl jiems mirus, arba ir nusižudžius, Bažnyčia draudžia juos laidoti su tikiybėmis apeigomis ir šventoje vietoje.

KLAUSIMAS. — Yra žmonių, kurie visaip šmeižia dvasiškią, bet susiję su kunigais statosi esą geriausi katalikai. Ar toks elgimasis nėra priešingas katalikų tikėjimui?

V. B. iš Philadelphia, Pa.

ATSAKYMAS. — Šv. Raštas sako: “Kas niekina savo artymą, tas nusideda”. (Priež. 14, 21). Išganytojas dar aiškiau kalba: “Kas jus niekina, mane niekina. Kas gi mane niekina, niekina tą, kurs yra mane siuntęs”. (Luk. 10, 16). Kas niekina Dievo tarnus, sulig Išganytojo žodžiais, tas niekina patį Viešpatį Dievą. Kurie taip elgiasi, sunkiai prasiikalsta prieš Viešpatį Dievą. Paprastoje gi žmonių kalboje toki asmenys yra vadinami “veidmainiais”, kas reiškia, kad jie yra žemiausio laipsnio žmonės.

KLAUSIMAS. — Kaip yra su šv. Mišių malonėmis: jeigu yra laikomos šv. Mišios už 5 vėles, ar kiekviena apturi tiek gailestingumo kiek kad būtų atlaikytos tos Mišios tiktai už vieną velę?

O. P. iš N. Abington, Mass.

ATSAKYMAS. — Sunku mums spręsti kaip elgiasi su žmogaus gera intencija Viešpaties Dievo gailestingumas ir teisingumas. Be abejo, Jo teisingumas reikia lauja, kad žmogus apturėtų tiek malonių, kiek jam geradėjęs skiria. Bet prisiminda mi Dievo didelį gailestingumą ir išmintį,

mes linkstame manyti, kad Dievas suteikia savo malonių daugiau toms vėlėms, kurios to gailestingumo daugiau reikalauja. Jeigu tolygus skaičius gerų darbų aukojamas vienai vėlei jina viena daugiau gauna, negu kuomet yra jų; penketas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neraiškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.